

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 25/5/2022

Της: Αναστασίας – Αικατερίνης Αλεξοπούλου, Βουλευτού Β1΄ Βορείου Τομέα Αθηνών

Προς: Τον κ. Υπουργό Υγείας
Τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης
Τον κ. Υπουργό Προστασίας του Πολίτη

ΘΕΜΑ: «Ακούσια νοσηλεία ψυχικά ασθενών και ανάγκη συντονισμού δραστηριοτήτων ανάμεσα στα σχετιζόμενα Υπουργεία για την αποτροπή βίαιων δολοφονιών»

Κύριοι, κύριοι Υπουργοί,

Τα στυγερά εγκλήματα που συγκλόνισαν την κοινή γνώμη της χώρας, στη διάρκεια της πρόσφατης διετούς πανδημικής κρίσης, έθεσαν επί τάπητος το ζήτημα της πρόληψης της διάπραξης βίαιων δολοφονιών από άτομα με αποδεδειγμένες βαριές ψυχικές παθήσεις, διά της λεγόμενης **ακούσιας (αναγκαστικής) νοσηλείας**. Πράγματι, τουλάχιστον στην περίπτωση της διπλής ανθρωποκτονίας στη Μακρυνίτσα του Πηλίου (5 Απριλίου 2021), **εναντίον του δράστη εκκρεμούσε, επί ένα ολόκληρο τρίμηνο, διαδικασία ακούσιας νοσηλείας**, πλην όμως, η εμφανής γραφειοκρατική βραδύτητα δεν απέτρεψε τελικώς την ολοκλήρωσή της, με την γνωστή δραματική κατάληξη. Σημειώνουμε, εδώ ότι, η ακούσια νοσηλεία είναι η χωρίς τη συγκατάθεση του ασθενή εισαγωγή και παραμονή του για θεραπεία σε κατάλληλη Μονάδα Ψυχικής Υγείας, διατάσσεται, δε, υπό τις κάτωθι προϋποθέσεις: **α)** ο ασθενής πρέπει να πάσχει αποδεδειγμένα από ψυχική διαταραχή, **β)** ο ασθενής πρέπει να μην είναι ικανός να κρίνει τι είναι συμφέρον για την υγεία του, **γ)** η έλλειψη νοσηλείας του ασθενή να έχει ως συνέπεια να επιδεινωθεί η κατάσταση της υγείας του και **δ)** η νοσηλεία του ασθενή να είναι απαραίτητη για να αποτραπούν πράξεις βίας κατά του ιδίου ή τρίτου προσώπου.

Είναι εμφανές, εκ των ανωτέρω ότι, **η μη εξέταση σε βάθος των σχετικών περιπτώσεων από τις Υγειονομικές Αρχές, σε συνδυασμό με την κωλυσιεργία της Δικαιοσύνης**, διογκώνουν το ως άνω ήδη υφιστάμενο κοινωνικό πρόβλημα, ενώ, άνθρωποι με σοβαρά ψυχικά προβλήματα δεν τυγχάνουν σωστής και αποτελεσματικής θεραπείας, θέτοντας σε κίνδυνο τους συνανθρώπους τους. Ταυτοχρόνως, δε, παρατηρείται το παράδοξο, ενώ το εκάστοτε θύμα συμβαίνει να έχει προηγουμένως απευθυνθεί στις δικαστικές Αρχές, καταθέτοντας σχετικό αίτημα, εν τέλει, αυτό **παραμένει εκτεθειμένο και απροστάτευτο**, όπως αποδεικνύεται από την εξέταση αρκετών περιπτώσεων παρομοίων εγκλημάτων του κοινού ποινικού δικαίου. Έχουμε, συνεπώς, σωρευτικά γι' αυτές τις περιπτώσεις **χάσμα μεταξύ νόμου και πράξης**, εφ' όσον, αν και ο θεσμός της ακούσιας νοσηλείας ορθώς προβλέπεται κατά το **Ν.2071/1992: "Εκσυγχρονισμός και Οργάνωση Συστήματος Υγείας"**, εν τούτοις, εξακολουθεί να παραμένει "κενό γράμμα", χωρίς να εφαρμόζεται κατά τρόπο σαφή και αποτελεσματικό, με την απουσία παρερμηνειών.

Συνελόντι ειπείν, είναι επιβεβλημένη η **στενότερη συνεργασία** ανάμεσα στα αρμόδια Υπουργεία Υγείας, Δικαιοσύνης και Προστασίας του Πολίτη, κατά τρόπο ουσιαστικό, ώστε τα αρμόδια όργανα και φορείς να συντονίζουν τις δράσεις τους προς τον σκοπό της άμεσης εφαρμογής του νόμου για την ακούσια νοσηλεία, κι ετούτο, με τρόπο που να διασφαλίζει την **σωστή περίθαλψη του ψυχικά νοσούντος ατόμου, με σεβασμό στην προσωπικότητα και στην αξιοπρέπειά του**, ταυτόχρονα, δε, αποσκοπώντας στην προστασία του κοινωνικού συνόλου από τυχόν επικίνδυνες ενέργειές του, οφειλόμενες στην πλημμελή νοσηλεία του ή στην έλλειψη αυτής.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

1. Ποιο είναι το επίπεδο συνεργασίας και ποιος είναι ο βαθμός συντονισμού μεταξύ των καθ' ύλην αρμοδίων Υπουργείων, σε ό,τι αφορά στην ακούσια (αναγκαστική) νοσηλεία ψυχικά ασθενών ατόμων, προκειμένου να προλαμβάνονται τυχόν εγκληματικές πράξεις και για ποιον λόγο οι δικαστικές Αρχές ολιγωρούν σε σχετικά αιτήματα, αντί να δρομολογήσουν άμεσα την σχετική νοσηλεία;

2. Προτίθεσθε να εξετάσετε/υιοθετήσετε την ανωτέρω πρόταση/τοποθέτησή μας για μια αποτελεσματικότερη πολιτική έναντι της προερχόμενης από ψυχικά ασθενή άτομα βίας, διά της άμεσης και απρόσκοπτης εφαρμογής του θεσμού της ακούσιας (αναγκαστικής) νοσηλείας, όπως άλλωστε προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία;

Η ερωτώσα βουλευτής

Αναστασία – Αικατερίνη Αλεξοπούλου